

men ogsaa for de Tiltalte, for hvis Vedkommende der kan blive Spørgsmaal om Idømmelse af meget alvorlige Straffe, vil disse Sager ofte blive paaanket til Højesteret efter dertil af Justitsministeriet meddelt Tilladelse. Da de fleste af de heromhandlede Sager saaledes under alle Omstændigheder maa forventes at ville blive forelagt Højesteret til endelig Afgørelse, og da man under Hensyn til Sagernes særlige Beskaffenhed maa lægge megen Vægt paa, at de hurtigt bringes til endelig Afslutning, og det endvidere maa anses for ønskeligt, at Højesteret i disse Tilfælde faar Adgang til en selvstændig Bedømmelse af Beviserne, foreslaas det at aabne Adgang til i disse Sager at anke direkte fra Underretten til Højesteret efter

derom af Justitsministeren truffet Bestemmelse.

I Tilfælde af Paaanke til Højesteret bør Reglerne om Paaanke af Domme afsagt af Landsretterne i første Instans med de fornødne Lempelser komme til Anvendelse, dog med den Ændring, at Anke i saadanne Tilfælde kan støttes paa de samme Grunde som ved Anke til Landsretten.

De samme Grunde, som taler for, at de heromhandlede Sager bør paaankes til Højesteret, gør det ogsaa naturligt, at Kæremaal overfor Underrettens Beslutninger og Kendelser rejses til Højesteret i de Tilfælde, hvor Justitsministeren finder det rimeligt, at eventuel Paaanke af Dommen sker til Højesteret.